

De dood van Hubertus: een wolf geëxecuteerd zonder eerlijk proces

Op 6 mei 2025 tekende de provincie Gelderland het doodsvonnis van wolf Hubertus - een jonge, beschermde wolf die werd veroordeeld zonder sluitend bewijs. Hij zou een hardloopster hebben gebeten op 13 april. Maar: er is geen video. Geen getuigen. Geen wond. Alleen een gescheurde broek met DNA-sporen. En zelfs dat bewijs zegt niets over wie het deed.

En toch is besloten: hij moet dood.

Zonder de zekerheid dat hij de dader is. Zonder serieus te kijken naar alternatieven zoals verjagen of het volgen met een zender. Zonder onafhankelijk onderzoek. Terwijl de wet kristalhelder is: een beschermde soort mag pas worden gedood als er echt gevaar is en er geen andere uitweg meer is. Die grens is hier met voeten getreden.

Alsof dat nog niet wrang genoeg is, bemoeide staatssecretaris Rummenie zich met de zaak - openlijk. Terwijl de wet voorschrijft dat alleen de provincie zo'n besluit mag nemen. Waar blijft de rechtsstatelijkheid? Waar blijft de integriteit?

De "onderbouwing" voor dit doodsvonnis komt van een adviesbureau dat eerder werkte voor wolvenhaters. Objectiviteit? Onvindbaar. Een tweede, onafhankelijk rapport? Niet gedaan. En toch werd Hubertus bestempeld tot 'probleemwolf' - op basis van één gekleurde analyse.

Het besluit werd deels gestoeld op een nieuw wolvenplan dat pas sinds kort geldt. Geen wet, geen democratisch debat - maar wel al gebruikt om een levend wezen te doden. Een jong dier, onderdeel van een kwetsbare soort, werd afgeschreven als risico en afgemaakt als last.

Hubertus krijgt geen tweede kans. Geen verdediging. Geen genade.

En wij? Wij moeten ons afvragen: wat voor samenleving zijn we als we zo omgaan met onze natuur? Met onze wetten? Met de waarheid?